

JACQUES MARITAIN (1882. – 1973.)

SADRŽAJ

1. ŽIVOT I DJELA

1. ŽIVOT I DJELA

Rođen je 18. studenog u Parizu u protestantskoj obitelji. Maritain je na Sorboni studirao filozofiju. Iako je u to vrijeme vladalo ozračje relativizma i skepticizma, sveučilištem je vladao pozitivizam. Upoznao se s Ch. Peguyem i Rejzom Oumancoff, ruskom Židovkom, svojom kasnijom ženom, s kojom je pohađao i predavanja kod H. Bergsona. 1904. godine Jacques i Rejsa stupaju u kontakt i s Leonom Blovom. Rodilo se prijateljstvo i bračni je par nakon dvije godine zaželio stupiti u katoličku crkvu. Nakon krštenja zajedno su intenzivno istraživali sv. Tomu. Zaposlio se i predavao je povijest suvremene filozofije u Parizu na »Katoličkom Institutu«.

U poznatija djela ubrajaju se *Les Degres du Savoir* (1932) i *Humanisme integral* (1936). Od 1940. do 1960. godine živi u Sjevernoj Americi. De Gaulle ga je postavio francuskim konzulom u Vatikanu. Nakon što su mu umrle žena i njezina sestra povlači se k braći Charlesa de Foucaulda u Toulouse. 1970. postaje članom te zajednice gdje je i umro.

Kao filozof Maritain je bio vjerni učenik sv. Tome. U prvom se redu bavio promišljanjem etičkih i političkih tema. Čovjek je kao osoba centar etike i politike. Maritain strogo razlikuje individuum i osobu te u tom kontekstu kritizira Luthera na religioznom, Descartesa na filozofskom i Rousseaua na političkom području. Osoba je prema njemu cjelovita individualna supstancija, koja posjeduje duhovnu narav i koja je *sui iuris* gospodarica svojih čina. Individuum pak označava i čovjeka i životinju i biljku, a ima korijene u materiji.

Sam humanizam Maritain želi predstaviti kao personalizam. Pravi je humanizam integrativan a on mora konačno ostati teocentričan. Centar humanizma je kršćanstvo.